

ста грома да превозва кутия от Бунак и вла-
глад от Филеб.

Свети Петър слушавал внимателно но-
водоизлязът и приемалме пръв път злат-
ният райсон клопане.

— Ти знаеш, — подвиква напосо дядо
Партенка, — азъ бяхъ, носехъ човѣкъ. Свѣ-
рихъ на кавалъ, свѣрихъ на габа, на ну-
рихъ опашкаръ и копанѣтъ, и фоторона на-
чухъ. — Все ще приемашъ, рекохъ си. Зако-
снихъ при Пис заданѣтъ, свѣрихъ на мѣсто-
тата, на ги носехъхъ и разгущавахъ. Все при-
вечелата, колкото за дѣба. Единъ денъ за-
данихъ донесе дванайсетъ сѣчѣне, главно и ку-
баво. Отъна жъгата толя на кукури и сѣдѣ-
чѣто почна да гѣбе. Хай, да му се поведи до-
волата! Държана кутия, голѣма коулата гѣ-
да, ако вѣстре като че сто слабиѣта гѣтъ! И
ноде говорѣтъ, Свети Петре, като що нѣе
съ тебе она.

— Това е радио, — обясняваше ажно
аднигъ на зѣлнатието го юнакъ. Даваше
дизайни сътъ брѣнѣтъ за него. Ти отидѣл
тука, въртѣлъ кой това нѣщо, а поемѣлъ да
подслушавашъ пѣсѣни и говорѣ часъ отъ она
сѣтъ.

Трина светитѣ старецъ, запрѣбѣтъ не-
спосѣбно изчовѣгѣтѣ между прѣстѣтъ си и за-
цѣла съ еликъ!

— Брѣкъ, дяволѣтъ! Лева, Партенка!

— Лева, Свети Петре, — не, ама лева!
— каѣлѣно поддана дядо Партенка и продължѣхъ

— Разбѣрѣхъ азъ, свѣрихъ мѣта, на стѣ-
нахъ, та у дома. Грѣбнахъ брѣдѣта, че на
дрѣвѣна. Настѣжѣтъ почвогѣтъ пѣщалин и тур-
ли на парчето. А она на када? — Откажѣтъ,
та се глѣнахъ рѣай у дядо Тако Мануѣлътъ.
А той да имашъ момо у Божурѣа.

— Нѣе, камо, дядо Партенка въртѣтъ
съ вероламъ.

— Съ камо въртѣтъ?

— Съ вероламъ, дядо Партенка. Мѣна
не-дѣвалѣтъ, дѣто монѣлъ да стѣнахъ часъ
да обѣахъ. Азъ сътъ аветѣръ, летѣлъ сътъ.

— За камо вѣстре летѣтъ по обѣахътъ?
И затѣлъ ги държѣватѣ на площа?

— Държѣватѣ она гѣнѣтъ отъ сѣвероитъ,
дядо Партенка, и отъ тѣсна када, като нѣсъ
Мануѣла е мѣнѣбѣрѣлъ тѣи маданъ и съ тѣлъ
момо да се лѣтъ надъ околенъ и пѣщѣенъ, да
се копанѣтъ бѣрѣо далеченъ разѣстоенъ. Пре-
насѣне лѣва, пѣма, орѣакои и стока. А она
се нѣчѣтъ да летѣтъ и кадъ обѣахътъ.

— Чѣкъ до небѣто ли?

— Чѣкъ до небѣто, дядо Партенка, и се
успоава.

— Че камои дѣтели шѣтъ тѣрѣто томъ?

— Хе, тѣи звѣздъ — вѣлѣдѣтъ ли ги?

Това съ тѣма нѣрѣ-ѣни планѣти, като нааѣта
лема. Тамъ кадо она кавогѣтъ, момо би и ло-
ал, като нѣсъ, и глѣда, жѣкѣтѣи и растѣнои.

— Мѣлътъ, богоуоуан! Зѣради глѣнахъ ка-
то вѣсътѣ земѣта се тѣрѣо, стѣнахъ манѣронѣи
и нѣма пѣлѣдорѣи. Мѣлътъ, че ги обрѣкѣватъ
жѣна!

Мамакъ (мѣо и се замѣтохъ у герѣа,
да не казѣтъ нѣчѣтъ). Но и пѣчѣнѣтъ не кадѣтъ
старѣ човѣкъ. По се казѣхъ, че у дома. Лѣнѣлъ
на постои, Свети Петре, и не стѣнахъ. По на
трѣбѣа и да се врѣдѣтъ нѣтъ! Само да ба-
бѣте ми е кадо. Съ она сътъ дѣлѣтъ и лева,
и дѣбро. Нѣкого друго не шѣа и да знае!

Срѣтъ простѣаурѣнѣне небѣсонѣтъ постѣнѣтъ,
сътъ заданѣта гѣрѣто ну.

Поши мѣна брѣнѣнахъ въ планѣта на рай-
сонѣи аветѣръ.

— Послѣбѣрѣѣва чѣвѣрѣтъ! Кой жѣа
долъ нѣкого не шѣа дѣлѣсѣтъ и на небѣто.
Свѣрихъ нѣшто здѣрава.

И курия да дѣвѣри на райсонѣтъ сидѣ-
чи кованѣтъ, шо ну дѣносе дядо Партенка
отъ долѣта лема.

Пл. Друмакъ

НИКОЛАЙ

Много лъжъ е Николай,
Сутринъ врази да се мно.
Съ найва си се кара, бие
и по цѣли дни играй.

Книгитѣ учебни — той —
не желѣа да похване,
не е прѣтъ вѣдѣто стане
наравѣна или бой.

Пуша, пие въ мехѣта,
слуши си и съсъ лѣма,
та съсъ него не дружи
никои момѣ въ пѣлѣта.

Много лъжъ е Николай
и ано се не съзнае,
кѣгае горко шѣа се кае
за печѣлѣна си край.

Любѣнаръ Дѣнѣвъ